

Ādolfs Skulte (1909 Kijevā – 2000 Rīgā)

ir krāšņas, optimistiskas, nereti ar impresionisma koloristiku piestrāvotas mūzikas autors. Teatrālās izteiksmes meistars – vienlīdz pārliecinošs gan filmmūzikā, gan pasaku operās, gan pirmajā latviešu simfonizētajā baletā *Brīvības sakta*, kura tautiskajam pašlepnumam savulaik bija sabiedriski ievērojama zemteksta nozīme – tas pauða slēptu alternatīvu padomju ideoloģijai.

Būtiska Ā.Skultes daiļrades vērtība ir simfonisms. Līdzās Jānim Ivanovam (1906–1983) viņš ir viens no savas paaudzes vērienīgākajiem orķestra mūzikas autoriem Latvijā (studijgadu simfoniskā poēma *Vilni*, deviņas simfonijas u.c.), kurš simfonisko izteiksmi īstenojis arī citos žanros (piem., pirmā latviešu korsonāte – *Quasi una sonata* kamerkorim). Ā. Skultem tipiskie dabas dziedinošā spēka (Septītā simfonija *Saudzējet dabu!*) un ūdeņu tēli (Astotā simfonija) dažkārt sasniedz simbola līmeni – tāds ir, piemēram, Raiņa dzejas un latviešu glezniecības rosinātais saules gaismas veidols Otrajā simfonijā *Ave Sol*.

Ā. Skulte ir iegājis vēsturē kā izcils mūzikas pedagogs, kompozīcijas profesors, kurš cauri laikmetu griežiem mūsu mūzikas augstskolā (LK, LVK, JVLMA) 60 darba gados izaudzinājis vairāk nekā 60 komponistu, ar lielu pietāti attīstot katru audzēkņa individuālo radošo seju, kā arī skolojis teorētiskajos priekšmetos lielu skaitu citu nozaru mūziku. Viņš ir vienīgais no pieciem muzikālajiem brāļiem Skultēm, kurš 1944.gada rudenī palika Latvijā, kamēr Rietumu pasaule patvērumu rada pārējie četri, ieskaitot vecāko – nozīmīgo komponistu un diriģēntu Bruno Skulti (1905–1976). Pazīstamā kinooperatora Gvido Skultes (1939–2013) tēvs.

Ā. Skulte bija profesora Jāzepa Vītola (1863–1948) īpaši augstu vērtēts talants, audzēknis, kurā vecmeistars saskatīja savu tradīciju galveno turpinātāju gan kompozīcijā, gan pedagoģijā. Skolotājam dzili pateicīgs skolnieks, kuram pieder iniciatīva piešķirt konservatorijai J.Vītola vārdu. Internacionālā vidē (tēvs – latviešu būvinženieris, māte – itāļu mākslinieka meita) uzaudzis intelektuālis, kura plašajā interešu lokā bija arī tehnika un eksaktās zinības – visdrīzāk ar šādu biogrāfijas faktu salikumu var pamatot Ā.Skultes mūzikai raksturīgo aizrautīgas kustības, plastikas, žanriski spilgta pulsa un pat dienvidnieciska temperamenta savijumu ar uzsvērtu racionālu skaidrību, kas visjūtamāk izpaužas formveidē.

Klaviermūzika aizņem skaitliski nelielu Ā. Skultes radošā devuma daļu un aptver tikai atsevišķus dzīves laikposmus, tomēr ir daudzveidīga. Viena tās šķautne saistās ar neoklasicistisma stilistiku un to visspilgtāk pārstāv J. Vītola piemiņai veltītā Arieta, kuras nedaudz romantizēti neobarokālais skanējums kļuvis Joti pazīstams dažādos aranžējumos, kā arī dzirkstoši atjautīgā Sonatīnē.

Otra, koloristiskā šķautne balstās Ā. Skultem piemītošajā sinestēzijā un krāšņi izpaužas vairākās *Noskaņas*, kuras atklāj dažādu tonalitāšu tēlainības iespējas, tostarp ciklā *Četras noskaņas*, kas uzskatāms par pēdējo no viņa apjomīgajiem klavierdarbiem.

Armands Šuriņš

ČETRAS NOSKAŅAS KLAVIERĒM

FOUR MOODS FOR PIANO

Noskaņa DO / Mood in C

Ādolfs Skulte
(1909 - 2000)**Moderato molto cantabile**

Piano

5

un poco più mosso
allargando**poco a poco rit.**
a tempo

Noskaņa FA / Mood in F

Ādolfs Skulte
(1909 - 2000)

Andantino (quasi allegretto)

Piano *p*

quasi rit.

5 **a tempo**

quasi rit.

un poco più mosso

a tempo

9 *f*

13 *ff*

allargando

Noskaņa sol / Mood in g

Ādolfs Skulte
(1909 - 2000)

Moderato

Piano

poco rit.

(Allegretto) un poco più mosso

allargando

Noskaņa la / Mood in a

Ādolfs Skulte
(1909 - 2000)

Moderato un poco animato

Piano

mp

sim.

4

7

10

13

16

poco diminuendo